

РЕШЕНИЕ

№ 373

гр. София, 17.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5013** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на адв. Р. А., като пълномощник А. Г. П. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №56969 от 06.03.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 129^{-ти} състав по н.а.х. дело №18907/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено в нарушение на процесуалния закон и при неправилно тълкуване на материалния закон. Поддържа, че СРС е допуснал нарушение на процесуалните правила при анализа и оценката на приобщените по делото доказателства –гласни и писмени. Счита за неправилен и противоречащ на събраните по делото доказателства, извода на първостепенния съд, че представеният пред СРС граждански договор е бил съставен за целите на съдебното производство. Твърди също, че при проверката не е била установена собствеността на моторното превозно средство, в което се е намирало горивото, въпреки че е направено доказателствено искане за приобщаване на писмени доказателства от управителя на фирмата [фирма]. Намира за неправилен извода на въззивната инстанция, че е нарушил разпоредбите на Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС). Като причина за непредставяне на документи за произхода на горивото пред митническите органи, посочва, че същите са били представени за

послужване по друго административно производство, за което е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №137/12.03.2018г. Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и Наказателно постановление (НП) №310/19.09.2018г., издадено от началника на Митница Столична (сега Териториална дирекция Югозападна).

Ответникът – ТЕРИТОРИАЛНА ДИРЕКЦИЯ (ТД) – ЮГОЗАПАДНА към АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. Я. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №310/19.09.2018г., на основание чл.126, ал.1, т.1 ЗАДС, на А. Г. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева, представляваща минималния размер на предвидената за това нарушение санкция, и на основание чл.124, ал.1 ЗАДС са отнети в полза на държавата, като предмет на нарушението, 700 литра „тежко масло“ - газьол, за това, че на 08.01.2018г. в [населено място], в[жк]на паркинга на хипермаркет „Хит“, касаторът държи в управлението от него лекотоварен автомобил „Форд“ с рег. [рег.номер на МПС] акцизни стоки- 700 литра нефтопродукт – нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, съдържащо биодизел, отговарящо на изискванията за „тежко масло“ –газьол, с теглово съдържание на сяра непревишаващо 0.001%, без данъчен документ по ЗАДС или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/ електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ начисляването или обезпечаването на акциза, с което е извършил нарушение на разпоредбата чл.126 ЗАДС.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП № 310/19.09.2018г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл.126 от ЗАДС, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства

по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 129^{-ти} състав.

Съгласно чл.126 ЗАДС лице, което произвежда, държи, предлага, продава или превозва акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, се наказва с глоба - за физическите лица, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., а при повторно нарушение - не по-малко от 2000 лв. Приложимостта на посочената норма се обуславя от установяване на факта, че съответното лице държи акцизни стоки без данъчен документ по този закон или фактура, или митническа декларация, или придружителен административен документ/електронен административен документ или документ на хартиен носител, когато компютърната система не работи, или друг документ, удостоверяващ плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, установяването на обстоятелството на наличието на акцизни стоки, и установяване на обстоятелството, че акцизните стоки са държани без документ, удостоверяващ плащане, начисляване или обезпечаване на акциз.

Със събраните по делото доказателства по несъмнен начин е било установено, че изпитаните проби, взети от лекотоварния автомобил са нефтопродукти – нефтено масло, в което преобладават неароматните съставки, отговарящи на характеристиките на „тежки масла“ – „газъл“ с тегловно съдържание на сяра, ненадвишаващо 0,001 тегловни %. Съгласно чл. 13, ал. 1, т. 2 от ЗАДС продуктите с код по КН 2710 19 43 са енергийни продукти и като такива представляват по същността си акцизни стоки по смисъла на чл. 4, т. 1 от ЗАДС и на основание чл. 32, ал. 1, т. 3 от ЗАДС подлежат на облагане с акциз.

При тези данни правилно е установено от първостепенния съд държането на акцизните стоки без съответния документ, което е осъществено именно от касатора в настоящото производство.

Правилно съдът е кредитирал показанията на св. Н. – актосъставител и св. В., които са възприели лично поведението на касатора и извършването на нарушението. Показанията им, правилно са били кредитирани като последователни и непротиворечиви. Показанията на актосъставителя са в унисон с отразеното в официалния документ АУАН и съответстват на всички събрани по делото доказателства. Касационната инстанция, не намира противоречия при установяване на фактите от първата съдебна инстанция.

Неоснователни са възраженията на касатора, за допуснати процесуални нарушения, тъй като при проверката не е била установена собствеността на моторното превозно средство, в което се е намирало горивото, въпреки че е направено доказателствено искане за приобщаване на писмени доказателства от управителя на фирмата [фирма]. Това е така, тъй като фактическият състав на нарушението се осъществява само с държането на акцизна стока без съответния данъчен документ. Самото държане на акцизни стоки без документ, който да удостовери плащане, начисляване или обезпечаване на акциза е достатъчно основание за ангажиране на административно-наказателната отговорност на касатора. Държането като изпълнително деяние е трайно състояние на фактическа власт, упражнявана върху

определена вещ. Последното е осъществено независимо от собствеността, предназначението, пазенето или начина на съхранение на вещите. За да е налице държане не е необходимо физическо съприкосновение на дееца с вещта. Достатъчно е да има необезпокоявана възможност за достъп до вещите, за надзор над тях и за разпореждане с тези вещи. В случая, това е осъществено посредством горечитираното превозно средство и съответно П. е осъществил фактическата власт върху процесната вещ. Няма значение дали горивото е било за лични нужди, за продажба или за нужди на [фирма]. В чл. 126 от ЗАДС изчерпателно са изброени формите на изпълнителното деяние, една от които е „държи“, т.е. не е необходимо намереното гориво да е било превозвано или продавано, а е достатъчно само да се е намирало в управлението от П. лекотоварен автомобил без документи, които да удостоверят плащането, начисляването или обезпечаването на акциза, за да е налице нарушение. Предвид изложеното, въпросът за собствеността на лекотоварния автомобил, в който е държано процесното количество акцизни стоки е неотноситим към предмета на спора.

Настоящият решаващ състав намира за правилен и съответен на събраните по делото доказателства извода на СРС, че представения граждански договор №1/01.12.2017г. е съставен за целите на съдебното производство и е част от защитната теза на касатора. На първо място, цитираният граждански договор е представен едва в хода на съдебното следствие пред първа инстанция, видно от Протокола от 22.01.2019г. от заседание на СРС, 129^{-ти} състав по НАХД №18907/2018г. Освен това, АУАН е подписан без да е направено подобно възражение. В законоустановения 3 дневен срок не са постъпили и писмени възражения срещу констатациите в АУАН. Поради което, твърдението, че намерените в П. акцизни стоки са държани от него за друго лице - възложителя по представения граждански договор, се явяват неоснователни.

На последно място, неоснователно е и твърдението, че документите (48 бр. фактури) за закупуването на акцизната стока, са представени при предходна проверка в хода, на която е издадено НП №261/02.05.2018г. Това е така, тъй като видно от съдържанието на представеното в настоящето производство НП №261/02.05.2018г., в хода на производството по издаването му, не е доказано, че представените от П. документи са относими към акцизната стока превозвана от него, с товарен автомобил, собственост на [фирма]. Това се потвърждава и от приложените по делото Решение №19087 от 22.01.2019г. на СРС, НО, 99^{-ти} състав по НАХД № 11558/2018г., с което е потвърдено НП №261/02.05.2018г. и Решение № 3019 от 08.05.2019г. на АССГ, I^{-ви} касационен състав по КНАХД № 2369/2019г., с което е оставено в сила решението на СРС. Дори да се приеме, че при обжалване на цитираното НП са представени данъчни документи за удостоверяване плащането, начисляването или обезпечаването на акциз по отношение на акцизни стоки, които са били предмет на това предходно производство, от същото не може да се направи обоснован извод, че тези данъчни документи касаят и акцизните стоки, предмет на настоящето производство. Данъчните документи удостоверяващи плащането, начисляването и обезпечаването на акциз, следва да придружават самата акцизна стока, което в случая не е сторено.

Наложено административно наказание е в размера определен от нормата на чл. 126 от ЗАДС, предвиждаща че глобата, е в двойния размер на дължимия акциз, но не по-малко от 1000 лв., поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

Не са налице и основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. В случая се касае за

значително количество гориво, като извършеното нарушение е накърнило обществените отношения, касаещи съхранението на акцизни стоки, които винаги са свързани със засилен контрол, поради което не може да се приеме наличието на маловажен случай.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния и процесуален закон.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №56969 от 06.03.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 129^{-ти} състав по н.а.х. дело №18907/2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.